

Gy?löletük tárgya közös

2020 február 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A balliberális tábor, akár kormányon van, akár ellenzékben, ellenségként kezeli a jobboldalt

Ferenc testvér, alias Gyurcsány Ferenc pártja, a Demokratikus Koalíció a minap a következ?ket írta: „Soha a demokratikus Magyarország történetében nem volt olyan megosztott az ország, mint most.” És ezért a megosztottságért természetesen az Orbán-kormány tíz évét teszik felel?ssé. Vérlázító mondat, mégis nézzünk utána: igaz-e, hogy most a leginkább megosztott az ország, s ha igen, akkor ezért ki a felel?s?

El?ször is: valóban széls?séges megosztottság jelei mutatkoznak Magyarországon, azonban gyorsan hozzá kell tenni, hogy ez nem az egész országra, nem az egész társadalomra vonatkozik. Ugyanis van az országnak egy jelent?s része – nagyjából egyharmada –, amelyik igyekszik távol tartani magát a politikától, próbálja attól függetlenül élni a mindennapjait. Más kérdés, hogy ez mennyire sikerül a jelenlegi, ellenzék által felajzott politikai légkörben. Mindenesetre ?k nem akarnak senkit kioktatni és átalakítani, s ha valami különleges nem történik velük, a választásokon sem vesznek részt. (A magyar parlamenti választásokon a részvétel általában 60-70 százalék között mozog, ez jól mutatja a mindenkori egyharmad passzivitását.)

A megosztottság tehát, amely valóban létezik, egyfel?l a politikával, közélettel foglalkozó vagy aktívan politizáló emberekre vonatkozik, másfel?l pedig azokra, akik er?s értékrend mentén élik az életüket, s hatnak rájuk a közéletben zajló politikai ütközetek, a kormány és az ellenzék közötti küzdelem nap mint nap felizzó indulatai.
A megosztottság érthet? módon elkeseríti a többséget, s elkeseríti az is, hogy vannak politikai szerepl?k az ellenzék soraiban, akik láthatóan élvezik a jelenlegi állapotokat, mert vagy ilyen alkatok, vagy nagyon jó megfizetett emberek, zsoldosok, pártkatonák, ver?legények. Vagyis: érdekeltek abban, hogy a feszült hangulat fennmaradjon, mert ilyen körülmények között lehet leginkább halászni a zavarosban. Az ellenzék persze nem fekete-fehér, mert például Hiller Istvánról nehéz elképzelni, hogy örül a politikai hisztériának, de ha Jakab Péter, Jávor Benedek, Szabó Tímea, Hadházy Ákos, Varju László nevét említjük
– és még sokáig sorolhatnánk –, akkor jól láthatóan fizetett provokátorokkal állunk szemben. Az ország nagyjából kétharmadát tehát valóban jellemzi a megosztottság, de vajon ki vagy kik viselik ezért a felel?sséget?

Ferenc testvér és a DK szerint az Orbán-kormány és az ? gy?löletpolitikája. Azonban van egy probléma: megismertük és megszoktuk már, hogy amit Gyurcsány vagy a pártja kinyilatkoztat, annak mindig az ellenkez?je az igaz. De hiszen megtanulhattuk t?le, hogy hazudnak reggel, éjjel meg este. Most is így van: a magyar politikai-közéleti és értékrendi megosztottság els?dleges és dönt?en meghatározó felel?se maga Gyurcsány Ferenc, illetve a hozzá és pártjához köt?d? politikusok, közéleti szerepl?k, a nemzetközi balliberális hálózat tagjai.

De menjünk vissza a gyökerekig!

A magyar rendszerváltás legnagyobb hiányossága az, hogy nem történt meg a diktatúrát irányító legfontosabb személyek számonkérése, a lusztráció s az ezzel összefüggésben nélkülözhetetlen elitcsere, a kommunista nómenklatúra leváltása és helyettük demokratikus személyiségek államéletbe való bevonása. Ennek következtében pedig elmaradt a forradalmi erej? katarzis, a diktatúra és a demokrácia között nem jött létre egy világos cezúra, erkölcsi megújulás. A jogi-alkotmányjogi, intézményi változás megtörtént, demokratikusan megválasztott parlament jött létre, jogállam épült ki stb., azonban a személyek, az elitek szintjén folytonosság mutatkozott. Magyarul: a kommunisták, pártállami elitek átmentették magukat az új rendszerbe, aminek következtében demokráciát próbáltunk építeni egy demokraták nélküli baloldallal (értsd: a posztkommunista MSZP-vel).

És mindennek súlyos következményei voltak és vannak a demokratikus rendszer m?ködésére nézve, ugyanis a velünk él?, a demokráciában itt maradt posztkommunisták – tudatosan nevezem így ?ket – nemcsak önmagukat mentették meg és át, hanem átmentettek egy politikai-ideológiai mentalitást is. Ennek a mentalitásnak, látásmódnak azonban köze sincs ahhoz, amire a mindenkori demokráciának, a demokráciáknak szüksége van. Miért?

Azért, mert a kommunistáknak az a természetes állapot, ha ?k vannak hatalmon. Nekik a jobboldal, vagyis a konzervatív-keresztény szemléletmód olyan, mint ördögnek a szenteltvíz, félnek t?le, nem értik a nyelvét, a gondolkodásmódját, a habitusát. Éppen ebb?l következik, hogy nekik minden, ami jobboldali, konzervatív, nemzeti és keresztény, nem lehet más, csak fasiszta, náci és rasszista. Ha pedig így gondolkodnak a politikai ellenfelükr?l – márpedig így gondolkodnak –, akkor nem lehet más céljuk, mint az ellenfél ellenséggé változtatása, s mindenáron való megsemmisítése, ha nem is fizikai, hanem politikai értelemben (legalábbis reméljük).

Ebbéli „nemes” célkit?zésükben pedig szoros szövetségesre lelhettek a globalista-kozmopolita liberálisokban, akik

szintén eleve és csíp?b?l tüzelnek mindenkire, aki nem az ? szájuk íze szerint gondolkodik és cselekszik, s ebb?l a szempontból nekik is a legádázabb ellenségük a nemzeti és keresztény-konzervatív tábor. A liberálisok els?sorban nem az osztályellenséget látják a nemzetiekben, mint hagyományosan a baloldal, hanem a kulturális ellenlábast, a provincializmusba, hagyományok védelmébe, a nacionalizmusba, a keresztény értékrendbe süllyedt elmaradottságot, megspékelve az antiszemitizmussal és persze náluk is a nácizmussal, fasizmussal. Néhány eltérést?l eltekintve tehát gy?löletük tárgya közös, s ez összetartja, szövetségbe kényszeríti ?ket.

A jelenlegi politikai megosztottság innen ered: a velünk él?, a demokráciában is velünk maradt posztkommunista gondolkodásmód, kiegészülve a globalista liberális mentalitással. Márpedig a demokrácia nagyon megsínyli azt, ha a vetélked? politikai táborok egyike, amelyik már tíz éve ellenzékben van, képtelen tudomásul venni azt a tényt, hogy nem ? kormányoz. Ebb?l következ?en pedig lázadást szít, az utcára vonul minden különösebb ok és magyarázat nélkül, bevonul a köztévébe és botrányt csap, a parlament munkáját elképeszt?en nívótlan, erkölcstelen, az emberi méltóságot és a Ház tekintélyét nem tisztel? módon próbálja ellehetetleníteni. Ezenkívül nyilatkozataival és közéleti megnyilvánulásaival folyamatosan indulatokat szít a kormány és holdudvara ellen, s ezzel bizony rossz hangulatot kelt az országban, ami kihat a mindennapok emberére is. Ezért is óriási felel?sséget viselnek a Tordai Bencék, Jakab Péterek és Hadházy Ákosok a jelenlegi hangulatért.

Egy demokratikus országban, ahol mindig van kormányoldal és ellenzék, ahol többféle politikai irányzat létezhet, a politikai küzdelem természetes és normális dolog. A széls?séges, gy?löletkelt? és er?szakkal vegyített megosztottság az, ami nemkívánatos jelenség, mert egy ország akkor üt?képes és hatékony igazán, ha létezik legalább minimális konszenzus nemzeti kérdésekben. Tudjuk jól, hogy ilyen konszenzus sajnos nincs, s ezért kiemelked? a kormány teljesítménye. A balliberális tábor, akár kormányon van, akár ellenzékben, ellenségnek és politikailag megsemmisítend?nek tartja a másik tábort.

Nehéz nekik megbocsátani, mert tudják, hogy mit cselekszenek.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló